Година III — № 25—26 (61). Единъ брой 10 ст. Варна, 29 Септемврий 1890.

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излазя обикновенно къмъ 1 и 15 отъ всѣкий мѣсецъ. — Писма, пари и всичко за Вѣстника да се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна.

Цѣната на 24 броя:
за Княжеството 2 лева,
„ други държави 3½ „

За всѣкакви обявления се плаща на единъ редъ отъ 40 букви за първий пѫть 15 ст., а за слѣдующитѣ по 10 ст.

Българский народъ има щастието, въ всичкитѣ жертви отъ народно честолюбие, да намира неисчерпаеми примѣри въ щедростьта на своя Князь и Августѣйшата му Майка, които не пропущатъ день безъ да го ознаменуватъ въ отечеството ни съ по нѣкое ново благодѣяние. Предъ такива милостиви сърдца, естественно бѣше и послѣднето наводнение въ Одринско да не остане незабѣлѣжено и не удостоено съ всичката Царска щедрость, за която нашитѣ читатели ще си съставятъ едно понятие отъ подробноститѣ, които се срѣщатъ въ слѣдующата ни вчерашна депеша отъ Сандрово:

„Н. Ц. В. Князьтъ благоволи да подари отъ собственнитѣ си срѣдства двадесеть хиляди лева за пострадалитѣ отъ пожарътъ въ Солунъ и отъ наводнението въ Одрински вилаетъ. Н. Ц. В. Княгиня Климентина Саксъ-Кобургъ-Готска подари 5000 лева за пострадалитѣ въ Одрински вилаетъ".

(„Балканска Зора" отъ 22 т. № 162).

На 12-й текущий Септемврий имáхж честьта да се представятъ въ Сандрово на **Нейно Царско Височество** Княгинята и на **Нейно Кралевско Височество** Херцогинята слѣдующитѣ офицерски дами отъ мѣстний гарнизонъ: Господжи: Тошева, Анастасова, Радева, Севвова, Чинтулова, Желебова, Георгиева, Кемянджиева и Калева.

Въ петъкъ, на 14-й того, **Негово Царско Височество** Княза благоволи да присѫтствува въ Съборната църква на Богослужението, извършено отъ Негово Високопреосвещенство Варненский и Преславский Митрополитъ г-на Симеона. Предъ Църквата бѣше издигнѫта арка, хубаво окичена, както и навсѣкъде около Храма, съ зелена шума и съ знамена: Български, Баварски и Саксонски, при надпись: *Благословенъ грядий во име Господне.* Множеството бѣше безчисленно, и то не само отъ православни християни, но и отъ други вѣроисповѣдания.

Въ сѫббота, на 15-й того, имáхж честьта да се представятъ въ Сандрово на НЕЙНО КРАЛЕВСКО ВИСОЧЕСТВО Амалия **Максимилианъ Емануелъ Баварска**, Августѣйшата сестра на ГОСПОДАРЯ-КНЯЗА, г-джа Стефания Кр. Мирска, сѫпрѫгата на Градский кметъ, г-нъ Иванъ Драсовъ, Варненский Окрѫженъ Управитель и г-нъ Градский кметъ, г-нъ Кръстю Ив. Мирский.

Въ недѣля преди пладнѣ, на 16-й того е ималъ честьта да се представи въ Сандрово на Негово Царско Височество Княза, г-нъ Майоръ Савовъ, Командира на 4-та (Шуменската) бригада, като е билъ задържанъ отъ **Господаря** и за обѣдъ.

Сѫщий день, 16-й Септемврий вечерьта, Варненский Градско-Общинский Съвѣтъ, въ хубаво окрасената съ Български, Баварски и Саксонски знамена зала на Митницата при Пристанището, имá честь да даде отъ страна на града банкетъ въ честь на **Нейно Кралевско Височество** Херцогинята, на който благоволихѫ да присѫтствуватъ съ АВГУСТѢЙШАТА ГОСТЕНКА и **Тѣхни Царски Височества** Господаря-Княза и Княгинята-Майка, Принцесса Клементина Саксъ-Кобургъ-Готска. На банкета присѫтствувахѫ всички по-висши военни и граждански длъжностни лица, въ това число и Бригадний командиръ отъ Шуменъ, г-нъ Майоръ Савовъ, и мнозина по-лични граждани съ господжитѣ си. Въ края на банкета Градский кметъ произнесе приблизително слѣдующата здравица:

Ваше Кралевско Височество, Височайша Гостенке,

За най-щастливъ се считамъ, като ми се удава благоприятний случай лично предъ *Вашата Августѣйша Особа* да бѫдѫ тълкователь на чувствата отъ безпредѣлна радость, любовь и преданность на всички Варненски жители за голѣмата честь, която **Ваше Кралевско Височество** благоволи да имъ укаже, като дойде посрѣдь насъ. Нѣма да бѫде никакъ преувеличено, като исповѣдамъ, че не сѫществува тукъ жива душа, която да не оцѣнява тая честь, и **Вашето** пребиване у

насъ ще се помни и предава отъ родъ въ родъ, толкозъ повече, гдѣто самото Ви желание да се потрудите отъ такъвъ далеченъ пжть да посѣтите страната, която тъй достойно се управлява отъ Ваший Августѣйший братъ, наший възлюбленъ **Господарь**, е още едно доказателство, че Августѣйший домъ, отъ който происхожда **Спасителя на България**, и всички родственни на **Негово Царско Височество** винаги все тъй ще благоволятъ и обичатъ България, та да можемъ да вѣрваме и се надѣваме, че въ едно недалечно бѫдѫще ще бѫде осѫщественъ идеала на Българитѣ и на тѣхний мѫдъръ и доблестенъ **Владѣтель**. Позволѣте ми, прочее, **Височайша Гостенке**, да испия тая чаша за **Вашето** здравие и дългоденствие. Да живѣе НЕЙНО КРАЛЕВСКО ВИСОЧЕСТВО **Херцогиня Максимилианъ Емануелъ Баварска!** Урра!

Въ отговоръ, **Негово Царско Височество** Господаря благоволи въ името на Августѣйшата Си сестра, да се обърне къмъ кмета съ една много краснорѣчива и съдържателна рѣчь, съ която изсказа радостьта, задоволствието и благодарностьта на Августѣйшата Гостенка къмъ Варненци за направений приемъ, като пи здравица за преуспѣванието на градъ Варна.

По случай на това тържество както улицитѣ, скелята, Митницата, другитѣ общественни и много частни здания, тъй и всичкитѣ находящи се на Пристанището ладии бѣхѫ блѣскаво освѣтлени, като особенно се отличавахѫ по освѣтлението си тритѣ голѣми градски варки, които нарочно бѣше иллюминирало Общинското Управление съ инициалитѣ на Високитѣ скѫпи гости, и отъ които варки се пущахѫ, при разноцвѣтни бенгалски огневе, ракети презъ всичкото време, доклѣ трая банкета и слѣдвахѫ овациитѣ съ шумни акламации отъ твърдѣ голѣмото множество народъ, който бѣше се стекълъ на Пристанището. **Тѣхни Царски Височества** благоволихѫ да се явятъ предъ народа отъ балкона на Митницата, отгдѣто се любувахѫ при прекрасний морский видъ на радостното население и слѣдъ живо акламирание изслушахѫ весели привѣтственната рѣчь на г-на Ивана Обрѣшковъ, Главний учитель на общинскитѣ народни училища въ града, която завърши множеството съ френетически „урра!“ Много сполучлива бѣ и овацията съ факели, направена отъ ученицитѣ при Мѫжската Гимназия **Фердинандъ I.**

Въ срѣда, на 19-й того, Високитѣ скѫпи гости направихѫ инкогнито една дълга расходка въ града, като благоволихѫ да прегледатъ и строящата се Пожарно-часовна кула въ Градската градина при Общинската зала „Съединение“.

Въ петъкъ, на 21 Септемврий, имахѫ честьта да се представятъ на **Нейно Кралевско Височество** Херцогинята и на **Нейно Царско Височество** Княгинята-Майка, господжитѣ: Д-ръ Пюскюллиева, Д-ръ А. Головина, П. Енчева, С. Авгериниди, Ил. Чакалова, Д. Ряскова и Господжицитѣ Р. Кѫнева, З. Руссевичъ, Н. Бѣлчева и В. Попова.

Въ недѣля, на 23-й того, имахѫ честьта да бѫдѫтъ поканени на обѣда на Двореца въ Сандрово: Г-да Окрѫжний Управитель, Коменданта на Града и г-джа Тошева, Градский кметъ и Г-джа Мирска, Г-нъ М. Колони, Г-нъ Майоръ Галунский, Г-нъ и Г-джа Майоръ Анастасовъ, Г-нъ и Г-джа Я. Славчевъ, Г-нъ и Г-джа Д-ръ Пюскюллиевъ, Г-нъ и Г-джа С. Авгериниди, Г-нъ и Г-джа Неновичъ и Г-нъ Ахмедъ Зюмрюевъ.

СВѢДѢНИЯ

Върху изворнитѣ води, които сѫ докарани въ гр. Варна за общественнитѣ чешми, споредъ първоначалнитѣ технически изучения, направени на 24 Априлъ 1890 г. отъ Градско-Общинский инженеръ г-на К. Папазиянъ и отъ Помощника на Градско-Общинский архитектъ г на Г. С. Емануиловъ.

No. по редъ	Название на водитѣ	Приблизителн. височина на изворитѣ надъ морската повърхнина въ метри	Чрезъ колко тръби е прибрана водата въ главний казанъ (котелъ)	Една газена тенекия или 17 литри и 595 грамма въ колко секунди получено	И тъй приблизителното количество вода отъ всѣкий изворъ въ една секунда е: Литри	грамма	А всичкитѣ петь извори даватъ вода приблизително:
1	„Ташлѫ-тепе“	170	3	а) 14 б) 65 в) —	1	527	Въ една секунда всичко седемь (7) литра и 620 грамма, или петь оки и 377 драма. Споредъ това пресмѣтвание, *въ едно денонощие или въ 24 часа дохожда въ Варна вода за пиянье отъ тѣзи петь горски извора 658,368 литра, или 513,527 оки.*
2	„Кемеръ-дере“	150	1	13	1	353	
3	„Франга-дере“	160	1	10	1	759	
4	„Теке-Караачъ“	160	1	25	—	704	
5	„Соукъ-Суларъ“	160	3	а) 10 б) 40 в) 225	2	277	

И петьтѣ извора се намиратъ при гр. Варна на Сѣверо-истокъ у лозята, расположени въ една дължина около 1800 метра. Всичката вода иде въ града презъ грънчени тржби (кюнци); само за по-новитѣ малки чешми у нѣкои улици е отдѣлена вода чрезъ оловени тржби, а водата за чешмитѣ въ Държавната болница се проведе т. (1890) г. презъ желѣзни тржби, доставени отъ Англия.

Водитѣ на „Ташлж-тепе“ и „Соукъ-суларъ“ на мѣстото сж събрани въ първий казанъ съ по три тржби: На „Ташлж-тепе“ отъ първата тржба се е напълнила на 24 Априлъ 1890 тепекията въ 14 секунди, слѣдователно *въ една секунда* отъ тая тржба *истича* 17,595 : 14=*1 литръ и 257 грамма вода*; отъ 2-та — въ *65 с.* ∴ *17,595 : 65*=0 л. 270 грамма. На „Соукъ-суларъ“ 1-та тржба дава въ секундата 1 л. 759 гр., 2-та 440 гр., а 3-та само 78 гр. За точно пресмѣтване водитѣ, трѣба да станжтъ повече измѣрвания презъ годината, защото лѣтѣ всѣкий изворъ дава по-малко вода. При туй, по-преди трѣба да се узнае, да не би нѣкои води да сж се пръснжли или протекли на друга страна, вмѣсто въ казанитѣ, както е пресъхнжла 3-та тржба у „Ташлж-тепе“. На всѣкий случай, споредъ станжлитѣ испитвания на въпроснитѣ петь извори, които даватъ вода на града отъ много години, нѣма основание да се вѣрва, че ще се намалѣе повече водата. Споредъ туй, ако вземемъ, че гр. Варна брои вече 28,000 жители, идва на душа въ 24 часа у града вода само 658,368 : 28,000 = *23 литра и 512 грамма.* (А най-малкото количество вода само за дневнитѣ нужди на единъ градъ трѣба да е на едно денонощие за всѣкий человѣкъ: *за пиение* около 5 литра и за останжлитѣ му домашни нужди около 20 литра, значи въ Варна днешнитѣ изворни води едва сж достатъчни само за личнитѣ потрѣби на жителитѣ на града, а то въ 24 часа трѣба още на града: за банитѣ (хамамитѣ), за поливание кжщнитѣ градини, за чистение водостоцитѣ (гервитѣ) и прочее, всичко *най-малко около 100 литра* или 78 оки *вода на душа*, за което е необходимо да се приберѫтъ и докаратъ водитѣ въ града отъ всички други извори въ околностьта (Максудъ-а, Еникюй и други, които води, не сж малки, не извиратъ много надалечъ и сж на достатъчни височини отъ града, което е голѣмо щастие за Варна, защото не ще сж нужни тукъ, както на нѣкои други градове, милиони левове, а само нѣколко стотинъ хиляди. — Точна нивелация на днешнитѣ извори на Варна още нѣма, но и отъ туй, което се знае вече, става явно, че водитѣ на Варненскитѣ извори, за да се приберѫтъ въ единъ водопроводъ, ще е нужно да се направи само единъ резервуаръ вънъ отъ града подъ *Еникюй токадж* на Сѣверозападъ отъ Лагеря, гдѣто, като височината е около 75 метра и най-високата часть на града като е около 40 метра, ще може отъ тоя резервуаръ да се доставя вода за навсѣкжде изъ града. Тоя резервуаръ ще трѣба да бѫде отъ такъвъ голѣмина, щото да може да съдържа вода за градскитѣ нужди поне за 24 часа при счупване на нѣкои тржби; хазнитѣ му да сж на два отдѣла, за да не се пресича водата при чистението или поправянието една отдѣлъ, а направата на резервуара да бѫде вжтрѣ въ земята, за да се държи водата студена и да се направи по-икономически (съ по-тънки и по-низки стѣни), а главно за избѣгване нещастия отъ пукнуване.)

Приблизителната височина

на нѣкои по-главни точки у гр. Варна надъ морската повърхность, споредъ измѣрванията на бивший Градский инджинеръ г-на Едвина Вршновский.

No.	Означение на мѣстноститѣ	Височината м.	с.
1	Площьта (мегдана) предъ *Ташъ-кюприя* отвжтрѣ града	2	—
2	Държавний мостъ надъ Карантинното Управление предъ Гавний складъ	2	15
3	Бившитѣ порти при Старата митница	2	25
4	Бирната фабрика на Касабовъ и Втичевъ	2	70
5	Зданието на бившата Парна мелница	3	50
6	Беглишкий хамбаръ въ улица *Царибродска*	4	25
7	Градското здание въ *Цариградска* улица подъ чешмата срѣщу агенция Лойдъ	3	65
8	Старата баня въ улица *Царибродска*	4	40
9	Русчукъ-капия „ „	5	60
10	Дюгеня на Али Топарлаковъ подъ дървото въ *Солунска* улица	10	50
11	Моста при бившитѣ Желѣзни порти при фабриката Николи Чорбаджи	10	50
12	Улицата „Набрѣжна“ при *Червений фенеръ*	12	—
13	Приморската градина при новий главенъ входъ	16	—
14	Улица „Набрѣжна“ при *Ени-куле* до новий домъ на Д-ра Василаки	13	—
15	Улицата „Набрѣжна“ при болниц. Парашкева Николау	14	—
16	Градската баня въ улица *Св. Климентъ*	15	—
17	Улица *Преславска* при Римокатолическата църква	14	—
18	Улица *Солунска* при старий домъ на Д-ра Василаки	16	—
19	Улицата *св. Атанасъ* при външний входъ на храма св. Атанасъ	16	80
20	Улица *Преславска* при дома на А. Агалиди	16	50
21	Улица *Княжеска* при дома на Х. Янако Флори (Държавната Дѣвическа Гимназия)	17	50
22	Улицата при дома на Тоне Петровъ срѣщу *Приморската градина*	18	—
23	Дома на Г. Инглези при съборената *Латинска кула* до църквата *св. Георги*	18	60
24	Площьта *27 Юлий* („Ченгене-пазарь“)	19	—
25	Площьта въ улица *Богданова* („мусса-мегданъ“)	20	—
26	Банята Шукрибей въ улица *Гургулята*	20	—
27	Моста отвънъ града надъ Приморската градина	21	50
28	Улица *6 Септемврий* при новото здание на Н. Провадалиевъ	22	—
29	Улица *Преславска* надъ зданията на П. Яневъ	23	—
30	Улица *27 Юлий* при Старата Бълг. църква	25	—
31	Джамията срѣщу дома на Капитанъ де портъ въ улица *Дунавска*	25	—
32	Улица *27 Юлий* при църквата *св. Никола*	25	—
33	Южний жгълъ при входа на *Градский Съвѣтъ*	26	—
34	Главний входъ на гимназията *Фердинадъ I*	29	—
35	Градский часовникъ (Старата кула) отвънъ 27, а отвжтрѣ Градината —	28	—
36	Улица *Сливница* при дома на Х. Левтеровъ	28	—
37	Моста на Х. Стефани отвънъ града въ улица *6 Септемврий*	28	50
38	Правителственний домъ надъ Ковчежничеството	29	50
39	Строимата Градска кула при залата „Съединение“	30	—
40	Казармата при входа срѣщу *Съборната църква*	30	—
41	Двора на Съборната църква откъмъ улица *Владиславъ*	32	—
42	Казармата при затворений входъ въ ул. *Пиротска*	30	50
43	Училището *св. Методий* въ ул. Владиславъ	36	—
44	Шосето предъ входа на *Държавната болница*	33	75
45	Дома на столаря Мартина срѣщу Казармата	35	—
46	Южний жгълъ на новий домъ на П. Ющенлиевъ въ улица Владиславъ	39	—
47	Джамията „Азизие“ въ Татарската махала (IV уч.)	40	50
48	Старата вѣтърница (въ IV уч.) надъ ул. *св. Методий.*	42	50
49	Градскитѣ касапници въ улица Владиславъ при *Татаръ-капия*	43	—
50	*Илджъ Табия* надъ улица Раковский	45	—

Нѣкои данни за гр. Варна презъ 1890 г.

Града Варна, старий *Одессусъ*, броп днесъ около *26,000 жители*, отъ които четире пети сж христиани, най-вече источно-православни, мохамедани — турци, татари и цигани — послѣ арменогригорнани, римокатолици, протестанти и евреи — испански и лѣхски. Споредъ изброяванието населението на Българското Княжество на 1 Януарий 1888 г., пресмѣтнжто отъ Статистическото бюро въ София, жителитѣ на гр. Варна сж възлазяли тогазъ на *13,731 мжже и 11,525 жени*, всичко 25,259 души. Отъ послѣднитѣ три години насамъ населението ще се е значително умножило, и поради постоянно растящето число на преселяющитѣ се въ Варна, особенно отъ околнитѣ села, а тъй сжщо отъ вжтрѣшноттьта на Княжеството и отъ други мѣста на България, най-вече отъ Одринската и отъ Македонскитѣ области. Варна е днесъ, споредъ голѣмината си, четвъртий градъ у Княжеството. (Пловдивъ има ололо 33,000, София около 31,000 и Руссе около 27,000 жители.) — За Казарма на квартирующитѣ въ Варна войски на 8-й *Приморский* и 20-й *Добруджанский пѣши полкове* служи още все историческата „кжшла“ (направена презъ 1832—1835 г.) голѣмо двуетажно здание, но нездраво, особенно като е низско и е останжло вече срѣдь града. За построение нова казарма става дума за мѣстностьта на Сѣвероистокъ отъ града, на поляната, гдѣто е *Лагеря*, подъ лозята Франга-Еникюй. Въ Казармата е приспособенъ единъ апартаментъ на страната къмъ Сѣверъ за *Военний клубъ*, въ доста обширната и хубава зала на който се даватъ зимѣ балове и концерти.— Канцеларитѣ на 8-й *Приморский* полкъ (40)*) и на 20-й *Добруджанский* (41) се намиратъ за сега сжщо въ Казармата. — *Болници* въ града има *двѣ*: I Една, първокласна *Държавна* (44) за около 250 лѣгла, отъ която отдѣлението за умоповредените (*психиатрическото*) се помѣщава въ държавното здание „Старата Болница“, *терапефтическото* (за вжтрѣшни болѣсти) — въ дома на г. Ив. Бошковъ, у IV уч., задъ новитѣ здания на г. П. Юшенлиевъ, и *хирургическото* (за външни болѣсти) — въ дома на г. П. Марковъ въ улица „В. Левский“ срѣщу джамията подъ „Градский Съвѣтъ“. II Втората болница е *частно благотворително лѣчебно заведение*, направено поддържано съ около 20 лѣгла отъ капиталитѣ на покойний Варненский родолюбецъ *Парашкева Николаевъ*, което здание се намира въ улица „Парашкева“ предъ улица „Набрѣжна“, недалечъ отъ домоветѣ на г. Д. Тракоглу. — За здание за даване *театрални представления*, концерти и др. т служи новопостроената *Общинска зала* „Съединение“ въ Градската градина срѣщу Правителственний домъ („сарая“), до което здание се направи новъ буфетъ, вмѣсто малкий старий вердь Градината, който биде съборенъ, и задъ която зала се строи сега нова *Пожарно-часовна кула* отъ камъкъ, вмѣсто старата отъ дърво, която е отъ нѣколко време подирѣна, като грозяща опасность и подлѣжаща на събарянне. Канцеларитѣ на *Варненското Окржжно Управление*, (14) заедно съ *Финансовото Отдѣление* (31) и *Окржжното Инджинерство*, (17) *Горский Инспекторатъ*, (26) *Окржжний лѣкарь*, (2) *Окржжний ветеринарь*, (1) *Училищната Окржжна инспекция*, (5) *Градский* (87) и *Околийский* (43) *Началници* се помѣщаватъ въ *Правителственний домъ* (между улицитѣ Преславска, Владиславъ, Пиротска и Шумненска), въ двора на който се намиратъ още *Окржжното Ковчежничество*, (8) *Окржжний затворъ* и *Полицейский арестъ*. — *Окржжната Постоянна Коммиссия* (16) съ *Околийската Земледѣлческо-Сиротска Касса* (4) и *Инджинера на Окржжието* се помѣщаватъ въ здането на г-джа Жозефина Фрайндъ въ „Малка Преславска улица“, подъ дома на г. Антона Недѣлковъ, въ което (здание) засѣдава и *Окржжний Съвѣтъ*. — *Варненската и Преславска Митрополия и Епархиалний Духовенъ Съвѣтъ* се помѣщаватъ въ дома на свещенника Христа Върбановъ, въ улица „Владиславъ“ надъ училището св. Методий. *Окржжний Сждъ* и *Нотарията* (46) въ улица „Голѣма Преславска“ у здането на г-джа Анна П. Каляпджи; *Сждебний Приставъ и помощницитѣ му* — въ улица „Одессусъ“ задъ Окржжний Сждъ въ дома на П. Шпилманъ; *Клона на Българската Народна Банка* (10) въ новото здание на г. Велика Христовъ срѣщу Окржжний Сждъ; *Градскитѣ* (13) и *Околийский* (6) *Мирови* сждии — въ улица „Попова“ въ дома на Бургазлж Хафузъ ефенди; *Телеграфа* и *Пощата* (30) въ улица „Малка Преславска“ въ едно отъ зданията на г. Петра Яневъ; *Окржжното Военско Управление* (5) въ улица „Радина“ подъ улица „6 Септемврий“, въ дома на г. Петра Ивановъ; *Кадровата рота* — въ улица „Успѣнска“ въ дома на г-джа София Паруспяди; *Паспортното писалище* и *Карантинното Управление* — на Пристанището при Старата Митница; *Митницата* (47) въ новото държавно здание на самото Пристанище; *Градско-Общинското Управление* (155) въ Общинското здание „Градский Съвѣтъ“ на „Преславска площь“ („Муссаллата“), въ което (здание) засѣдава и *Общинский Съвѣтъ*; *Градско-Общинската Библиотека* — въ улица „Голѣма Преславска“ въ едно отъ зданията на г. Петра Яневъ; *Полицейскитѣ участъци*: I-й — на „Цариградска площь“ до военното здание, бивше Барутхана, подъ касапницитѣ; II-й — на площь „27 Юлий“ („Ченгене Пазаръ“); III-й — на „Дунавска площь“ подъ Джамията въ сжщата улица въ здането на г. Н. Сотиропула и IV-й — въ линия девета у дома на г. Ради Димитровъ. — *Австро-Унгарското Консулство* — въ дома на Капелмейстера г. Кулхавий, улица „Нишска“; *Германското* — въ дома на учителя г. Емлера, у сжщата улица; *Английското* — въ улица „Богданова“, въ дома на покойний Апостолаки Георгиевъ; *Гръцкото* — срѣщу Английското, въ дома на Х. Янка Георгиевъ; *Белгийското* — въ улица „Дебърска“, въ дома на Тахиръ ефенди; *Италиянското* — въ улица „Св. Марина“ въ собственний домъ на Консула г. Ассарето; *Русското* — въ улица „Преславска“, въ дома на г-джа Ст. Мишайковъ; *Персий-*

*) Оскобенитѣ цифри у тая статия показватъ числото на служащитѣ въ всѣко поименувано учреждение.

ското — въ улица „Витрасова“, въ дома на Консула г. Мави; *Испанското* — въ улица „Набрѣжна“ въ дома на Консула г. Дюрони и *Холландското* — въ сѫщата улица, въ собственний домъ на г. Консула г. Василопуло. *Агенциитѣ на параходитѣ Лоидъ* и *на Гръцкитѣ вапори* — въ улица „Цариградска“, а на *Англійскитѣ* — въ улица „Дѣвня“ у магазията на г-да Ст. и Д. Паница. — Мѫжската *Държавна Педагогическа Гимназия* **Фердинандъ I** (20) се помѣщава въ нарочно построеното здание на площь „Сливница“ („Ибрямъ-а капусу“) срѣщу Общинското училищно здание „Св. Кирилъ“, а *Държавната Дѣвическа Гимназия* — въ дома на Х. Янако Флори, въ улица „Княжеска“. За тѣзи учебни заведения, както и за *общинскитѣ училища* въ града, се обнародва по-долу особенна таблица. — *Числото на молебнитѣ домове*: православни 7, армено григориански 1, римокатолический 1, протестанский (методистко-епископаленъ) 1, еврейско-испанский 1, еврейско-лѣхский (въ частна кѫща) 1 и 17 джамии. — *Заведения*, въ които се продаватъ *спиртни пития на дребно*, има днесъ въ Варна 230, отъ които 6 първо-, 23 второ- и 201 второразрядни. (Въ 1889 г. имаше 234, отъ които I разр. 4, II разр. 7 и III разр. 223), топтанджии-спиртопродавци 36 (въ 1889 г. имаше 37). Въ Варненското землище има лозя около 20,000 нови уврата (всѣкий такъвъ уватъ състои отъ 1000 □ метра). — За сега *улицитѣ и площадитѣ на града се освѣтляватъ съ 550* петролейни фенеря, за поддържание и паление на всѣкий отъ които се плаща на предприемача по 15 лева и 90 ст. за време отъ 1 Май 1890 г. до 1 Януарий 1891. (Отъ 1 Януарий до 30 Априлъ, за опитъ, фенеритѣ се поддържахѫ и палихѫ отъ Общинското Управление по ступанский начинъ. Въ 1878 г. всичкитѣ фенери сѫ били само 70.) *Керемидчийницитѣ*, които до минѫлата година бѣхѫ по-близо до града, на страната къмъ лозята Франга—Еникюй, тая година се премѣстихѫ въ мѣстностьта на „Максудъ-а дереси“, край пѫтя за Шуменъ. — *Поглавни обществени постройки*, направени въ Варна презъ 1890 г. сѫ: *Синагогата* (на Испанско-еврейската община), *Общинската зала* „Съединение“, (*Протестанский молебенъ домъ* се построи въ 1888 г., градско-общинското училище „св. Наумъ“ до училището „св. Методий“, се построи въ 1889 г.), *Морскитѣ бани*, и се расширихѫ вѫтрѣ въ града, *Градската градина* и външната — *Приморската*, която се огради съ пармаклѫкъ, урегулира се улица „Набрѣжна“, на която отъ дома на г. Ив. Карловский до „Ени-куле“ се направи стоборъ, урегулира се почти изцѣло улица „Г.-Преславска“, като се постла сѫщата съ гранитни кубически (Бандермски) камъни отъ дома на г. А. Агалиди до улица „Цариградска“, при това се отворихѫ съгласно съ утвърдений градский планъ, улицитѣ „Царь Борисъ“, Шипченска, Панагюрска и други, а отчасти и улица „Княжеска“. (Калдаржмитѣ въ улица „Владиславъ“ до шоссето за Шуменъ—Добричъ и въ улица „Царибродска“ презъ „Русчукъ капусу“ се направихѫ съ мѣстни камъни въ 1888 и 1889 г.)

Първи свѣдѣния

по почнѫтото преброяване въ гр. Варна презъ Септемврий 1890 г. (*За зданията въ града*).

Вида на зданията	Въ кой участъкъ сѫ зданията					Общето число на зданията
	I	II	III	IV	V	
Молебни домове . .	8	9	10	3	—	30
Училища	4	9	5	3	3	24
Други обществени здания	76	9	19	12	2	118
Частни кѫщи за живѣяние	461	1188	865	1104	417	4035
Хотели и ханища .	8	6	11	16	—	41
Фурни	10	15	15	10	3	53
Други частни здания: дюгени, магазии и пр.	620	185	395	202	38	1440
Всичко:	1188	1421	1320	1350	463	5741

Статистически свѣдѣния

за училищата въ гр. Варна презъ учебната 1889—1890 г

Вида на училищата	Колко училища	Числото на			Числото на		
		Учителитѣ	Учителкитѣ	Всички учащи	Ученицитѣ	Ученичкитѣ	Всички учащи се
Мѫжската Гимназия Фердинандъ I	1	16	—	16	305	—	305
Дѣвическата Държавна Гимназия	1	2	4	6	—	156	156
Другитѣ Български училища (първоначалнитѣ) безъ Забавачницата . .	6	11	10	21	527	402	929
Гръцкитѣ училища	7	11	12	23	438	664	1102
Арменскитѣ . . .	2	4	2	6	156	147	303
Еврейскитѣ . . .	2	4	2	6	80	60	140
Турскитѣ . . . ,	9	14	—	14	279	158	437

съ класен.

Въ Варненската Градско-Общинска Библиотека се получаватъ презъ текущата година и сѫ на разположение на публиката у читалището на библиотеката (улица *Голѣма Преславска* у бившето ново кафене на г. П. Яневъ) слѣдующитѣ вѣстници и периодически списания отъ:

1. *София*: 1) Държавенъ Вѣстникъ, 2) Периодическо списание на Българското Книжевно дружество, 3) Библиотека „Св. Климентъ“, 4) Юридическо списание, 5) Свобода, 6) Селянинъ, 7) Родолюбецъ, 8) Народни Права, 9) Софийский Общинский Вѣстникъ, 10) La Bulgarie 11) Македония, 12) Денница;

II) *Пловдивъ*: 13) в. Пловдивъ, 14) Балканска Зора, 15) Дума;

III) *Руссе*: 19) Мнѣние, 17) Славянинъ, 18) Истокъ;

IV. *Варна*: 19) Варненский Общинский Вѣстникъ

V. *Търново*: 20) Трудъ;

VI. *Шуменъ*: 21) Искра;

VII. *Видинъ*: 22) Нова България;

VIII. *Сливенъ*: 23) Съвѣтникъ;
IX. *Самоковъ*: 24) Домашенъ Приятель;
X. *Свищовъ*: 25) Промишленность;
X. *Ямболъ*: 26) Преводна Сѫдебна Библиотека
XI. *Орѣхово*: 27) Гражданинъ;
XII. *Казанлѫкъ*: 28) Литературно Научно списание;
XIII. *С. Петербургъ*: 29) Сѣверний Вѣстникъ, 30) Вѣстникъ Европи, 31) Трудъ, 32) Живописное Обозрѣние, 33) Всемирная Иллюстрация, 34) Нива, 35) Судебная газета;
XV. *Москва*: 36) Юридический Вѣстникъ, 37) Ремесленная газета;
XVI. *Одесса*: 38) Вѣдомости Одесскаго Городскаго Общественнаго Управления,
XVII. *Бѣлградъ*: 39) Београдске Општинске новине;
XVIII. *Букурещъ*: 40) Vointa Nationala, 41) Bucarest, 42) Monitorul Comunal;
XIX *Парижъ*: 43) L' Illustration 44) Journal des economistes, 45) Nouveau Journal Financier, 46) La grande éncyclopedie, отъ която сѫ получени до сега IX тома, отъ по 1200 страници, до думата Ceratosoma);
XX. *Римъ*: 47) Revue internationale;
XXI. *Брюкселъ*: 48) Revue de droit internationale et de legislation comparée;
XXII. *Будапеща*: 49) La Revue d' orient;
XXIII. *Болония*: 50) Le perroquet;
XXIV. *Лондонъ*: 51) Le Haiasdan, френско арменски вѣстникъ.

Въ библиотеката по настоящемъ, се намѣрватъ 1599 екз. разни книги, освѣнъ които има порѫчани и се очакватъ още други екз. разни съчинения.

ТАБЛИЦА *за раждаията и смъртностьта през 1889 г. на Варненската Градска Община въ сравнение съ съсѣдната селска Джаферлийска Община.*

No. по редъ	Название на пунктоветѣ	Колко кѫщи	Колко жители: Мѫжски	Колко жители: Женски	Колко жители: Всичко	Родени: Всичко	Родени: На хилядо се пада	Умрѣли: Всичко	Умрѣли: На хилядо се пада
1	Джаферлии	91	260	282	542	18	33·21	9	16·60
2	Климентово	132	398	363	761	37	48·62	16	21·03
3	Кестиричъ	119	375	329	704	20	28·40	15	21·03
4	Еникюй	44	154	146	300	12	40·—	3	10·—
	Всичко Джаферл. община	386	1187	1120	2307	87	37·71	43	18·20
	А гр. Варна	5483	13,731	11,525	25,256	841	32·35	754	29·—

СМѢТКА

за стойностьта на калдарѫма, направенъ съ Бандермски камъни въ Варна презъ т. (1890) г. въ улица „Преславска" отъ хотелъ „Константинополъ" до дома на Ив. Гинсвъ.

	лева ст.
Доставено чрезъ търгъ 67,164 парчета камъни, всѣко парче по 24¼ ст. =	16,287—27
Направено калдарѫмъ 1515·73 квадратни метра съ търгъ по 54 ст.	818—49
Направенъ калдарѫмъ по ступанекий начинъ 440 кв. м., смѣтнѫто сѫщо по 54 ст.	237—60
Доставени пѣсъкъ за всѣкий квадр. метръ срѣдне една кола по 30 ст.	586—72
Всичко иждивено за 1955·73 кв. м. . .	17,930—08

И тъй *единъ квадратенъ метръ съ камънитѣ, пѣсъка и работата е сторилъ 9 лева и 16 стотинки.*

Забѣлѣж. Единъ квадратенъ метръ калдарѫмъ въ Варна съ прости мѣстни ломени (некубически) камъни излазя приблизитено на около 1 ½ лева за камъка, пѣсъка и направата.

Още една дума за името на града Варна.

Въ брой 15-й на *Варненский Общинский Вѣстникъ* отъ 12 Юлий 1889 г. обнародвахме съ нѣкои забѣлѣжки намѣрений въ Варна на 23 Мартъ 1851 г. въ терена на дома No. 801 у II-й градский участъкъ *исторический паметникъ* за града ни, отъ който се доказва, че *днешня Варна лѣжи върху старий градъ Одессусъ.* Тоя паметникъ обнародвахме всецѣло (на латински и на гръцки) и въ книжка XXXIV на „Периодическото Списание на Книжовното Дружество". (Вижъ на страница 483 у сѫщата книжка.) Намираме за неизлишно да дадемъ мѣсто отново въ настоящий брой на *Вѣстника* на превода на означений паметникъ, преди да пристѫпимъ на думата си. Ето тоя преводъ:

Подъ Императора Цезаря Тита Аелиусъ Адриянъ Антонина Благочестивий, великий първосвещенникъ, баща на Отечеството, града Одессусъ (civitas Odessitanorum) докара водата презъ единъ новъ водопроводъ (aqueduc), благодарение на предвидливий Витрасий Поллионъ, Намѣстникъ и военачалникъ.

Извѣстно е на читателитѣ отъ всеобщата история, че Римский императоръ Антонинъ (Antoninus Pius, усиновений отъ императора Адриана), е царувалъ отъ 138 до 161 г. слѣдъ Рождество Христово, който живѣлъ скромно, поддържалъ ученитѣ и при който Римската държава прекарала въ благосъстояние и миръ.

Както казва и профессоръ *К. Иречекъ* въ своитѣ скѫпи за народа ни съчинения (*Историята на Българитѣ и Пѫтувания по Българско*), вече всички признаватъ, че днешний градъ Варна лѣжи върху развалинитѣ на старий градъ Одессусъ.

При всичко туй, *когато сѫ дошли Българитѣ въ тѣзи мѣста, града Варна не е билъ на днешнето си*

мѣсто, а нѣгдѣ другадѣ, въ околностьта на града Одессусъ. Много съжеляваме, гдѣто не можемъ да си припомнимъ, кой старъ турчинъ отъ Варна преди нѣколко години бѣше ни казалъ въ единъ случайно заведенъ разговоръ за града, че *старата Варна се намирала на горѣ отъ езерото, въ мѣстностьта къмъ селата Галата - Дерекьой, въ посоката срѣщу Желѣзопѫтната станция.* Не по-малко скърбимъ, гдѣто не ни е било възможно да идемъ до сега сами да обиколимъ всичкитѣ мѣста на градското землище къмъ поименуванитѣ мѣста, нито пъкъ да чуемъ, да сѫ били тѣ изслѣдвани всестранно отъ нѣкого, който борави съ археология, както, на пр. сѫ обиходени мѣстноститѣ къмъ селото *Екрени* (старий градъ *Крини-Стине*): Кестричъ (старото Castrici), недалечъ отъ което село се намира откъртений отъ баиря „*Хачука*“ *Аладжа-мѫнастиръ*, гдѣто и сега си личѫтъ живитѣ краски на двѣ християнски икони съ кирилски надписи, надъ който баиръ отъ къмъ с. Джаферлии сѫ наричанитѣ отъ тамошнитѣ Гагаузи: *Янчова поляна, Латини, Казанъ, Пърла и Перчемли*, и гдѣто билъ се събуждалъ веднѫжъ презъ всѣка година *Иримпопъ*, излазялъ и попитвалъ първото лице, което срѣщне „Има ли още на Хачуката (гагаузитѣ казватъ *Хачукада)* пѫрти, за да се кара конь; кравитѣ теляТъ ли се и женитѣ раждатъ ли?“ на постоянно утвърдителний отговоръ на което питание *Римъ-папа* казвалъ: „още има време,“ слѣдъ което си затварялъ очитѣ и се изгубвалъ пакъ, което винаги, споредъ разсказаното намъ предание, щѣлъ „Иримъ-попъ“ да повтаря, доклѣ единъ день се искорѣнела гората отъ всичката мѣстность и се обърняла на поле. Но на думата си. *Шафарикъ* пише (виждъ у русский преводъ на „Славянския древности“ отъ 1848 г. томъ II, книга I, стр. 163): Слѣдъ смъртьта на *Кубрата*, който билъ въ мирни сношения съ императора Ираклия, петьтѣ му синове почнѫли да се препиратъ помежду си за върховната власть (то е било около 660 — 688 слѣдъ Р. Хр.) Третий отъ тѣхъ, *Аспарухъ*, като оставилъ *Съверната* си родина, преминѫлъ Днѣпръ, приближилъ се къмъ предѣлитѣ на Византийската империя и се заселилъ между Седмиградскитѣ Алпи и Дунава въ областьта наречена онклосъ (жигълъ, жгълъ). Когато Българитѣ, желающецъ да покорятъ Мизия (днешня сѣверна България) почнѫли отъ тамъ да нахлуватъ въ нея, императоръ Костантинъ Погонато излѣзълъ срѣщу тѣхъ въ 678 г., но рѣшително въ нищо не сполучилъ, а само ги потеглилъ слѣдъ себе си презъ Дунава.

Още въ сѫщата година Българитѣ влѣзли въ Мизия и преди всичко завладѣли околноститѣ на *Варна*, послѣ превзели цѣла Мизия, *която е била заселена съ Славяни* и крѣпко се утвърдили въ нея. А въ книгата „Чтеніи по Исторіи Славянъ“, съставена по „ученымъ трудамъ Славистовъ“ отъ *Е. де Витте* (Ковно, 1886) четемъ: *Въ 657 г. Императоръ Константинъ II предприелъ походъ въ „Славинія“, т. въ Мизия и покорилъ поселенитѣ тамъ Славяни . . .*“ Туй много забѣлѣжително събитие Византийскитѣ лѣтописи предаватъ ни въ слѣдующитѣ изражения „Българитѣ като минѫли Дунава, *близо до града Варна, който се намира въ недалечно разстояние отъ Одисъ* (Varna urbs, Odesso vicina), проникнѫли въ самото сърдце на тая земя; тукъ намѣрили тѣ, че тая страна е добрѣ оградена отзадъ съ рѣката Дунавъ, а отпредъ отъ двѣтѣ страни съ клисури и съ Понтийското (Черно, *прев.*) море; и тъй, като покорили *седемьтѣ славянски племена* (едното се наричало *Съверяни*),*) които живѣли въ нея, опредѣлили тѣмъ мѣста за живѣянще по самата граница на *Аварскитѣ* владѣния, а на Себернтѣ на истокъ отъ Берегавската клисура. Theophan. p. 299, Anastas. p. 114, Nicephor. Patr. p. 22, Striter II, 508—509). Берегавска (Брѣговска?) клисура ще се е нарпчала, споредъ Шафарика, (т. II. кн. I, стр. 265) тѣсninата, която се намира на пѫтя отъ Варна за Анхиалъ, т. е. прохода отъ Провадия за Айтосъ, която клисура се казва сега *Ченгелъ* или *Наджръ-Дервентъ*, или прохода отъ Шуменъ за Карнобатъ (Карновъ), сегашний *Боазъ*, близо до селото Чалжкавакъ. По тѣзи жилища на Българскитѣ славяни може да се заключава, че между седемьтѣ горѣпоменѫти поколѣния сѫ принадлѣжали, между друго, и *Бодричитѣ* (отъ думата бодръ, буденъ?), а за послѣднитѣ ето що пише *Е. де Витте* въ нейното цитирано по-горѣ списание: „Въ началото на исторический си животъ Балтийскитѣ славяни се дѣлили на нѣколко племена или колѣна: Вагри, Полабци, Глиняни . . . . и *Варни*, които всички племена съставлявали съюза *Бодричи* (стр. 8).“ Но историята знае, освѣнъ Балтийскитѣ Бодричи и *Южни Бодричи*, клонъ отъ *Славянскитѣ българи*, които сѫ живѣли на сѣверъ отъ Дунава, както ще видимъ по-надолу.

Въ Сѣверна Германия, у Мекленбургъ, има и днесъ една рѣка, която се нарича Варне или Варновъ (уMeyrs Hand-Lexikon, Warne-Warnow), името на която I. Pervolf въ *Ческий Научний Словникъ* отъ 1860 г. (Вижъ статията Bodrci — Bodrici, на стр. 757—770) искарва отъ varn, vran, havran (варн, вран, гарванъ, Гавраново, Враново, Варново), на горнето набрѣжие на която рѣка, *Врана или Вранова, сега Варновъ*, пише Шафарикъ (Славянския древности, т. II, стр. 152) сѫ живѣли *сѣвернитѣ Врани*, нарчани още *Врановци, Вралевци*, които сѫ били единъ клонъ отъ вишепоменѫтото славянско племе *Бодричи* (сега понѣмчени), които славяни Адамъ Бременский нарича Warnahi и Warnaci, Хелмондъ Warnavi, а въ грамотата на папа Урбана (1185) земята на тѣзи Балтийски славяни се нарича Warnove, въ опая пъкъ на папа Климента (1189) Warnouve, а въ друга една (1222) Warnave, „за жилищата на които има“, пише Шафарикъ, „препирня, като обикновенно мислятъ, че собственно името на предишнитѣ *Варини*, въ земята на които се заселили, преминѫло на тѣхъ“. „Впрочемъ, може би,“ продължава Шафарикъ, „туй название да е самостоятелно, произлѣзло отъ рѣката

*) Вижъ хартата „Теченіе всемірной исторій“, Соколовскій 1889.

Врана, *Вранава* или отъ полето *Враново*, което име Полабцитѣ сж произнасяли съ престановка на слога, *Варневци*, *Врановци*, точно както Българитѣ своето *Варна*, Русското *Варнава*, рѣка въ Тамбовската губерния, Темниковский окржгъ, която се влива отдѣсно въ Мокша, *Варновичи*, село у Куронската губерния, Динабургский окржгъ. Ако сждимъ по земеписнитѣ признаци, привождани въ упоменжтитѣ грамоти, най-вѣроятно е жилищатата на Врановцитѣ да полагаме около Враиа до самата рѣка Елда, въ срѣдата между Бодричитѣ, Кишанитѣ и Глинянитѣ. Градоветѣ имъ: Маликовъ (Malchow), Враново (Warnou), Верле или Барле, иначе Вурле и т. н.“ Въ вели кото херцогство Мекленбургъ-Шверинъ (Звѣринъ) има сжщо единъ градъ съ около 6000 жители, който се казва *Варенъ* (Waren или Варновъ, Warnow). Впрочемъ, подъ име *Варенъ* има още повече отъ 20 населени пунктове въ Франция (Varennes) и въ Съединенитѣ държави (Warren), и единъ такъвъ пунктъ подъ име *Варена* (Varrena) има при градъ Комъ (Côme) въ Италия. Отъ сѣвернитѣ Враневци или Варневци трѣба да отличаваме *южнитѣ* Бодърци, които Шафарикъ уцитираната книга (стр. 208) нарича инакъ *източни Бодричи*, Бодърци, и които сж били клонъ отъ *Българскитѣ* славяни въ южна Угрия (Унгария) които сж живѣли при сливанието на рѣката Тисса и Дунавъ, въ Бодроцкото окржжие, както и въ горня Угрия, на р. Бодрогъ, въ Земплинското окржжие.“ (Извѣстно е на читателитѣ, гдѣто и днесъ живѣятъ въ Унгария у Банатъ (Темешварското окржжие) около 30,000 българи, които сж католици, въ градовцетѣ Винга, *Бодрокъ*-Керестуръ и другадѣ, повечето отъ които били преселени тамъ отъ малка Влахия презъ 1739 г.)

За тѣзи български славяни (южнитѣ Бодърци) четемъ въ цитираний *Чѣский Научний Словникъ* (стр. 760), че тѣ сж „живѣяли на сѣверъ отъ Дунава отъ вливанието на р. Драва презъ сегашнитѣ Бачко и Банатъ чакъ до родственнитѣ имъ *Сѣверяни* (въ Влахия), на югъ отъ р. сърбска Морава къмъ р. Тимокъ, като били пръснжти и въ Источна заддунавска България (сегашна Унгария) на р. Бодрокъ и Бодрочка. Тукъ ще е мѣстото му да поменемъ, гдѣто и днесъ при градъ Тренчинъ (Trencsen) въ Унгария има единъ градецъ, който се казва Варна (Warna, иначе Warin). Отъ всичко до тукъ се види, на колко мѣста е имало славяни *Варни*, *Варневци* или *Врановци*. Интересно е още, гдѣто има днесъ много села въ Варненското окржжие съ окончание *на:* Дѣвна, Кривна, Равна и др., което ни даде поводъ да кажемъ, че Варна може да происходи отъ *варъ*, като земята тукъ е варовита (варна, керечна). Въ заключение, да кажемъ и туй, гдѣто има още нѣкои населени мѣста съ името на наший градъ, и у Съединенитѣ държави въ Сѣверна Америка: Varna (и Illinois), Varnes Station (у Аркансасъ) и Varnerville (у Небраска) и, най-сетнѣ, Varna (у Онтарио) и Warnock (у Коломбрия въ Брит. Америка).

† На 15-ий того се поминж изненадѣйно отъ болѣстьта Vitium cordi и на 17-ий с. м. се погреба съ приличнитѣ на архиерей почести гръцкий владика въ Варна високопросвещенний ГРИГОРИЙ. Вѣчна му памятъ!

— Търгове въ Варн. Град.-Общин. Управление:

1) На 15 идущий мѣсецъ Октомврий часа по 3 слѣдъ пладнѣ, ще се произведе публиченъ търгъ за продаване градскитѣ мѣста отъ външ Татаръ капия край шосето, водяще за Добричъ, означени въ плана подъ кв. V No. No. 3, 5, 7 и 9 и кв. VI No. 3 и 5.

Переторожка на слѣдующий день, 16 Октомврий часа отъ 3 до 4 $^1/_2$.

2) На 12 идущий мѣсецъ Октомврий часа по 3 слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ градскитѣ мѣста при Градската крайморска градина, означени въ плана подъ кв. II б букви В Д Е и Ж. всички отъ по 310 метра.

Переторжка на слѣдующий день, 13 Октомврий слѣдъ пладнѣ часа отъ 3 до 4 $^1/^2$.

3) На 17-й идущий мѣсецъ Октомврий ще се продава градското мѣсто, означено въ плана подъ N-о 33 състояще се отъ 471 кв. метара.

Переторжка на слѣдующий день, 18-й Октомврий часа по 3 слѣдъ пладнѣ.

4) На 19-й сжщий ще се продаватъ градскитѣ мѣста, лѣжащи при Илджъ-табия означени въ плана подъ N-о. N-о. 25 и 27, състоящи се отъ по 160 кв. метра.

Переторжка на слѣдующий день, 20-й Октомврий часа отъ 3 до 4 $^1/_2$ слѣдъ пладнѣ.

19-ий ПѢШИ ШУМЕНСКИЙ ПОЛКЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2950.

19 пѣший Шуменский полкъ, на основание за. кона за публичнитѣ търгове чл. 3, чрѣзъ настоящето обявява на интересующитѣ се лица, че на 10-й Октомврий т. г. въ 9 часа прѣдъ обѣдъ се назначава търгъ, въ хозяйственнатаа Канцелария на Полка въ Гр. Шуменъ за доставяние на Полка ячемикъ съ явна конкуренция за врѣме отъ 1-й Ноемврий настоящата одина до 1-ий Октомврий идущата година.

Прѣдприятието възлиза на 4885 лева 70 стотинки. Залогъ се иска 244 лева 25 стотинки.

Търга ще се произведе точно и съобразно съ обявението на Полка подъ No 1955 отъ 2-й Юлий т. г. обявено въ броевете оа Държавенъ Вѣстникъ No. No154 155 и 156 с. г.

Командующий 19 Пѣши Шуменский Полкъ
Майоръ *Витановъ*
Завѣдующий Домакинството Майоръ *Николовъ*
Дѣловодитель *Поповъ*

Печатница Хр. Н. Войниковъ. — Варна.